

разширение е в североизточна от гр. Пловдив посока, като се включват също селища от Сакарската област, северното предпланинско стъпало на Източните Родопи и селища, намиращи се западно от Харманли и Свиленград. Това разширение става постепенно, като присъединените територии нарастват с еднакви темпове през отделните преброявания. През 2011 г. ареалът заема 5 % от територията на страната и в него са концентрирани близо 10 % от ромите в страната. Последното преброяване отчита нарастване на този дял с три пункта, с което ареалът се нарежда на първо място заедно със Заббалканския АВКРН по този показател. Ако се сравнят данните за броя на ромите от преброяванията през 1992 г. и последното през 2011 г., се отбелязва нарастването му с 34,9 %. Темповете на прираст са различни между отделните преброявания. През първото десетилетие след 1992 г. броят на ромите в ареала нараства с 50,1 %, което е резултат от високите темпове на прираст (с 5,6 % средногодишно). Независимо от значителното площно разрастване на разглеждания ареал, през първото десетилетие на XXI в. броят на ромите в него намалява с 10 %. Относителният им дял е най-нисък в сравнение с останалите ареали, независимо че по абсолютен брой Маришкият ареал се нарежда на първо място. Относителният дял от 10 % през 1992 г. нараства незначително на 11,9 % през 2011 г., което се дължи на обстоятелството, че в неговия териториален обхват попадат големи градове, които имат голям абсолютен брой на ромите, но съставляват незначителен дял в етническата му структура. Друга причина за това е структурата на селищата по етнически признак. В сравнение с останалите, Маришкият АВКРН се отличава с най-висок дял на селищата, които са с нисък относителен дял на ромите (под 10 %). Тези селища съставляват около 40% от селищата с наличие на ромско население и в тях са концентрирани 1/3 от ромите в ареала. Сравнително нисък е дялът на селищата с висок относителен дял на роми (над 30 %), които формират около 10 % от селищата с наличие на ромско население през 1992 г., като до 2011 г. този дял нараства двойно и достига 20 %, а ромите в тях са съответно 16,7 и 24,7 %.

Заббалканският ареал с висока концентрация на ромско население е третият по площ и през 1992 г. заема 2,5 % от площта на страната. Тук се включват територии, принадлежащи към Казанлъшката и Сливенската котловина, както и североизточните части на Старозагорската община и южните части на общините Котел и Сунгурларе, попадащи в Източна Стара планина. До последното преброяване (2011 г.) площта на ареала нараства с 68,4 % и достига 4,2 % от тази на страната. Най-голямо пространствено разширение е отбелязано през 1992-2001 г., като към обхвата на ареала се включват части от Карловската котловина, територии от Източна Стара планина (североизточната и южната част на община Сунгурларе, южните части на община Върбица, централните части на община Котел), както и южните части на Старозагорската община, северните части на община Раднево. По показателя демографска маса на ромско население